

Odpověď na tuto otázku zní záporně.

Obecní zřízení dává nadřízeným orgánům samosprávným dozorčí moc nad obcemi jen pokud jde o neztenčené zachování kmenového majetku obce (§ 96. ob. zřiz.); také fin. novela z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. — i když by se připustilo, že lze tohoto zákona na daný případ použití, kteroužto otázkou netřeba se zabývat, — zná dozorčí oprávnění vyšších samosprávných úřadů jenom v určitých směrech, přesně vymezených, — o jaké tu nejde — neposkytuje jim však generelně oprávnění, aby všeliká nezákonná usnesení orgánů obecních, jež se týkají hospodářství obecního, i mimo řádný pořad instancí z moci dozorčí rušily.

Ježto tedy pro takové všeobecné dozorčí právo vyšších samosprávných úřadů není zákonného podkladu, a nař. rozhodnutí nemůže se opřít ani o žádný z oněch speciálních předpisů, které úřadům oněm dávají oprávnění rušit usnesení obecních orgánů z moci úřední, bylo rozhodnutí to jako nezákonné zrušiti.

č. 2466.

Veřejní úředníci. — Administrativní řízení (Slovensko): I. Župní administrativní výbor župy komárenské rozhoduje s konečnou platností jak o existenci pensijního nároku župního zaměstnance, tak o výši jeho zaopatřovacích požitků. — II. Rozhodnutí ministra pro Slovensko v takové věci ke stížnosti župana vydané je zmatečné.

(Nález ze dne 8. června 1923 č. 9752).

Prejudikatura: Boh. 2060 a 2332 adm.

Věc: Karel H. v K. proti ministru československé republiky pro správu Slovenska o vyměření pense.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li, bývalému župnímu kancelářskému úředníku, vyměřil správní výbor župy komárenské, když do státní služby nebyl převzat, ode dne 1. února 1922 výslužné na účet pensijního župního fondu, započítav mu do pensijní základny krom ročního služného také rodinný příspěvek, válečnou podporu, státní zálohu a naléhavou výpomoc.

Z tohoto usnesení odvolal se k žal. úřadu župan.

St-l předložil správnímu výboru adresovanou žádost, kterou sice označuje jako odvolání, v níž však pouze žádá, aby správní výbor opravil své rozhodnutí v tom směru, že st-li přísluší stanovená pense již od 1. června 1921, poněvadž již tou dobou byl výrokem příslušných úřadů pensionován. O této žádosti st-lově rozhodnuto nebylo.

Županovo odvolání opíralo se o to, že st-li jako nepřevzatému úředníku měla býti vyměřena pense i bytná pense po rozumu § 8 zákona z 22. března 1920 č. 210 Sb. podle platného pensijního statutu pouze z ročního kmenového platu.

Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání županem podanému vysloviv, že st-li náleží dle župního statutu župy komárenské výslužné, bytná pense a válečná podpora jen dle kmenového platu, ježto nebyl převzat čsl. vládou, nebyl tedy státním úředníkem a proto jest mu pensi vyměřiti podle starých pensijních předpisů.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto:

Jak nss nálezem Boh. 2060 adm. o zcela obdobných stížnostech již vyslovil, jest výrok župního správního výboru župy komárenské o výměře výslužného nejen pokud jde o existenci pensijního nároku župního zaměstnance, nýbrž také pokud jde o výši přiznaných zaopatřovacích požitků, rozhodnutím konečným s vyloučením každé další ingerence žal. úřadu ať již jako instance, ať mocí dozorčího práva při zjišťování základu toho.

Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě a poukazuje k bližšímu jeho odůvodnění podle Šu 44 svého j. ř. na důvody nálezu výše citovaného.

Je-li však rozhodnutí správního výboru ohledně stanovení výše zaopatřovacích požitků župních zaměstnanců v tomto rozsahu výrokem konečným, použil župan, odvolávaje se ohledně výše požitků těch k žal. úřadu, nepřipustného právního prostředku, žal. úřad nemohl o prostředku tom pro naprostý nedostatek své kompetence meritorně rozhodovati a poněvadž k úkonu tomu nebyl oprávněn ani mocí dozorčího práva, jest jeho výrok rozhodnutím úřadu absolutně nepřislušného, tudíž zmatečný, pročez bylo ho zrušiti podle Šu 7 zák. o ss, aniž se soud mohl zabývati věcně obsahem výroku toho a námitkami stížnosti týkajícími se merita věci.

St-l vytýká žal. úřadu také ještě další nezákonnost, již spatřuje v tom, že nevyslovil, že zaopatřovací požitky náleží mu proti státu a nikoliv proti župnímu pensijnímu fondu, jak stanovil správní výbor. K řešení této otázky bylo by povoláno podle Šu 10 župního pensijního statutu instančním pořadem ministerstvo.

Jak však patrně ze správních spisů, nebyla námitka taková st-lem ve správním řízení vůbec přednesena, spor nebyl po této stránce vyřešen pořadem přípustných stolic správních a jest stížnost v tomto směru nepřipustná po rozumu Šu 5 zák. o ss.

Č. 2467.

Štátní úradníci (Slovensko): Vdova požívajúca pensiu od čsl. štátu neztratí nárok preto, že sa odobrala na prechodnú dobu do cudziny, chce potom pobyt ten premeniť na trvalý a podá žiadosť k príslušnému ministerstvu za povolenia k požívaniu pensie v cudzině. Je nezákonné, keď úrad jej odepre nárok na pensiu vôbec, dokial príslušný úrad o tej žiadosti nerozhodnul.

(Nález zo dňa 8. júna 1923 č. 9779).

V e c: Alžběta H. pred tým v Košiciach proti generálnému finančnému riaditeľstvu pre Slovensko (min. taj. Dr. Em. Hrbek) stran zastavenia vdovskej pensie.

D ô v o d y: — — — —